

111. Al-Lahab

Namn Suran har fått sitt namn från ordet *lahab* i den första versen.

Uppenbarelsens period

Även om kommentatorerna inte har tvistat om att detta är en mekkan sura, är det svårt att exakt fastställa under vilken fas av Mekka-perioden den uppenbarades. Men med tanke på Abu Lahabs roll och beteende gentemot Profetens (över honom vare frid) sanningens budskap kan man anta att den uppenbarades under den tid då han hade överskridit alla gränser i sin vansinniga fientlighet och hans hållning hade blivit ett allvarligt hinder för islams framfart.

Det är mycket möjligt att den uppenbarades under perioden då Quraysh hade bojkottat Profeten och hans klan och belägrat dem i *Shi'b Abi Talib*, och Abu Lahab var den enda som anslöt sig till fienderna mot sina egna släktingar. Grunden för denna slutsats är att Abu Lahab var Profetens farbror, och en offentlig fördömelse av farbrodern genom brorsonens tunga skulle inte ha varit lämplig förrän farbroderns extrema övergrepp blivit uppenbara för alla. Om suran hade uppenbarats tidigare, i början, skulle folk ha betraktat det som moraliskt respektlöst att brorsonen så öppet fördömde sin farbror.

Bakgrund

Detta är den enda platsen i Koranen där en av islams fiender nämns vid namn, trots att det både i Mekka och senare i Medina fanns många som inte var mindre fientliga mot islam och Profeten (över honom vare frid) än Abu Lahab. Frågan är: vilken särskild egenskap i hans karaktär gjorde att han nämndes vid namn?

För att förstå detta måste man förstå den arabiska samhällsstrukturen vid den tiden och den roll Abu Lahab spelade i den.

I det gamla Arabien rådde kaos, blodshämnd och plundring. En människa hade ingen garanti för liv, ära eller egendom annat än genom stöd från sin klan och sina blodsband. Därför betraktades *silat ar-rahim* (att behandla slakten väl) som en av de högsta moraliska dygderna, och att bryta släktbanden ansågs vara en stor synd.

Under inflytande av denna tradition, när Profeten började predika islam, motsatte sig de andra Quraysh-klanerna honom hårt. Men Banu Hashim och Banu al-Muttalib (ättlingar till al-Muttalib, bror till Hashim) motsatte sig honom inte, utan fortsatte att stödja honom öppet, även om de flesta av dem ännu inte hade accepterat hans profetskap. De andra Quraysh-klanerna betraktade detta stöd som helt i linje med arabisk moral. Därför anklagade de aldrig Banu Hashim eller Banu al-Muttalib för att ha övergett sina förfäders religion genom att stödja honom.

De visste att man aldrig kunde överlämna en klanmedlem till hans fiender. Att stödja en släkting var naturligt och hedervärt.

Denna moraliska princip — som araberna ansåg helig även under okunnighetens tid — bröts endast av en enda man i sin fiendskap mot islam: **Abu Lahab**, son till Abd al-Muttalib. Han var Profetens farbror, och i arabisk kultur representerade farbrodern fadern, särskilt när brorsonen var faderlös. Farbrodern förväntades ta hand om brorsonen som sina egna barn.

Men Abu Lahab trampade alla dessa traditioner under fötterna av hat mot islam och kärlek till otro.

Hans offentliga förnedring av Profeten

Traditionerna berättar från Ibn Abbas att när Profeten befalldes att öppet framföra islams budskap och var instruerad att först varna sina närmaste

släktingar, gick han upp på berget Safa en morgon och ropade:

Ya sabahah! ("O morgonens fara!")

Detta rop användes när någon såg en fiendestam närma sig i gryningen.

När folket hörde ropet och fick veta att det var Muhammad som ropat, kom alla Quraysh-klanerna ut. Profeten kallade dem klan för klan och sade:

"Om jag berättade att en fiende låg i bakhåll bakom denna kulle, skulle ni tro mig?"

De svarade enhälligt att de aldrig hört honom ljuga.

Han sade då:

"Då varnar jag er för en kommande plåga."

Innan någon annan hann tala sade Abu Lahab:

"Må du gå under! Samlade du oss för detta?"

Enligt en annan tradition kastade han en sten mot Profeten. (Musnad Ahmad, al-Bukhari, Muslim, Tirmidhi, Ibn Jarir m.fl.)

Hans arrogans och förakt

Enligt Ibn Zayd frågade Abu Lahab en dag Profeten:

"Om jag accepterar din religion, vad får jag då?"

Profeten svarade:

"Du får det som de andra troende får."

Abu Lahab sade:

”Finns det ingen särställning för mig?”

Profeten svarade:

”Vad mer vill du?”

Då sade han:

”Må denna religion gå under, där jag och alla andra är lika!”

(Ibn Jarir)

Hans grannfientlighet

Abu Lahab var Profetens granne i Mekka. Deras hus skildes åt av en vägg. Bland de andra grannarna fanns:

- Hakam ibn al-As
- Oqbah ibn Abi Mu‘ayt
- Adi ibn Hamrah
- Ibn al-Asda‘ al-Hudhali

Dessa män lät honom inte vara i fred ens i hans eget hem.

- När han bad lade de en getmage på honom.
- När mat lagades kastade de orenlighet i grytan.
- Profeten brukade säga: ”O Banu Abd Manaf, vad är detta för grannsämja?”

Abu Lahabs hustru, **Umm Jamil** (syster till Abu Sufyan), brukade lägga ut törnen vid hans dörr på natten så att han eller hans barn skulle trampa på dem i gryningen. (Bayhaqi, Ibn Abi Hatim, Ibn Jarir, Ibn Asakir, Ibn Hisham)

Före profetskapets tillkännagivande var två av den Helige Profetens döttrar gifta med två av Abu Lahabs söner, Otbah och Otaybah. Efter kallelsen, när den Helige Profeten började bjuda människorna till islam, sade Abu Lahab till båda sina söner: **”Jag förbjuder mig själv att se eller**

möta er tills ni skiljer er från Muhammads döttrar." Så båda skilde sig från sina fruar.

Otaybah blev särskilt ondskefull i sitt hat. En dag kom han inför den Helige Profeten och sade: **"Jag förkastar: *An-najmi idha hawa* och *Alladhi dana fa-tadalla*."** Sedan spottade han mot honom, men spottet träffade honom inte.

Den Helige Profeten bad: **"O Gud, utsätt honom för en av Dina hundars makt."**

Efter detta följde Otaybah sin far på en resa till Syrien. Under resan slog karavanen läger på en plats som enligt lokalbefolkningen brukade besökas av vilda djur om natten. Abu Lahab sade till Quraysh:

"Ordna fullständigt skydd för min son, för jag fruktar den förbannelse som Muhammad åkallade över honom."

Därför lät de kamelerna sitta i en cirkel runt Otaybah och lade sig att sova. Under natten kom ett vilddjur (en tiger) som korsade kamelcirkeln och slet Otaybah i stycken.

(Ibn Abd al-Barr: *al-Isti'ab*; Ibn Hajar: *al-Isabah*; Abu Nu'aym al-Isfahani: *Dala'il an-Nubuwwah*; as-Suhayli: *ar-Raud al-Unuf*.)

Här råder meningsskiljaktighet: vissa säger att skilsmässan skedde efter profetskapets tillkännagivande, andra att den skedde efter uppenbarelsen av *Tabbat yada Abi Lahab*. Det råder också oenighet om vilken son det gällde — Otbah eller Otaybah. Men detta är säkert: efter erövringen av Mekka antog Otbah islam och gav sin trohetsed till Profeten. Därför är den korrekta uppfattningen att det var **Otaybah**.

Abu Lahabs ondska framgår av att när Profetens son Qasim dog, och därefter hans andra son Abdullah, skyndade Abu Lahab — istället för att kondolera — till Qurayshs ledare och med glädje meddelade dem att Muhammad blivit barnlös den natten. Detta har redan nämnts i kommentaren till Surah al-Kawthar.

Varhelst den Helige Profeten gick för att predika islam, följde Abu Lahab efter honom och hindrade folk från att lyssna. Rabi'ah ibn Abbad ad-Dill berättar:

"Jag var en ung pojke när jag följde min far till marknaden Dhu

al-Majaz. Där såg jag Allahs Sändebud som uppmanade folket: *'O människor, säg: det finns ingen gud utom Allah — ni kommer att lyckas.'* Bakom honom såg jag en man som sade till folket: *'Den här mannen är en lögnare; han har övergett sina förfäders religion.'* Jag frågade: 'Vem är han?' De svarade: 'Det är hans farbror, Abu Lahab.'"

(Musnad Ahmad, Bayhaqi)

En annan tradition från Rabi'ah säger:

"Profeten gick till varje stam och sade: *'O söner av den och den, jag är Allahs Sändebud till er. Dyrka endast Allah och sätt ingen vid Hans sida. Tro på mig så att jag kan fullgöra mitt uppdrag.'* Bakom honom gick en man som sade: *'O söner av den och den, han leder er bort från Lat och Ozza och kallar er till en religion av villfarelse och innovation. Lyssna inte på honom.'* Jag frågade min far: 'Vem är han?' Han sade: 'Det är hans farbror, Abu Lahab.'"

(Musnad Ahmad, Tabarani)

Tariq ibn Abdullah al-Muharibi berättar liknande:

"Jag såg Profeten vid Dhu al-Majaz säga: *'O människor, säg La ilaha illa Allah — ni kommer att lyckas.'* Bakom honom fanns en man som kastade stenar på honom tills hans hälar blödde och sade: *'Lyssna inte på honom, han är en lögnare.'* Jag frågade: 'Vem är han?' De sade: 'Det är hans farbror, Abu Lahab.'"

(Tirmidhi)

Abu Lahab under bojkotten

Under det sjunde året av profetskapet, när alla Quraysh-klanerna bojkottade Banu Hashim och Banu al-Muttalib socialt och ekonomiskt, och dessa två klaner stod fast vid Profetens sida och belägrades i *Shi'b Abi Talib*, var Abu Lahab den **enda** som ställde sig på de otroendes sida mot sin egen släkt.

Bojkotten varade i tre år, tills Banu Hashim och Banu al-Muttalib svält. Detta rörde inte Abu Lahab.

När en handelskaravan kom till Mekka och någon från den belägrade klanen försökte köpa mat, ropade Abu Lahab till handlarna att ta ut oöverkomliga priser och lovade att ersätta dem för eventuella förluster. De höjde då priserna så att den hungrige köparen fick återvända tomhänt till sina svältande barn. Sedan köpte Abu Lahab själv varorna till marknadspris.

(Ibn Sa'd, Ibn Hisham)

Varför han nämns vid namn i Koranen

På grund av just dessa onda handlingar blev denne man fördömd vid namn i denna sura, och det fanns ett särskilt behov av det. När den Helige Profetens egen farbror följde efter honom och motsatte sig honom inför de araber som kom till hajj från områden utanför Mekka, eller som samlades på de olika marknadsplatserna, ansåg de att det stred mot Arabien's etablerade traditioner att en farbror utan anledning skulle förtala sin brorson, kasta sten på honom och offentligt rikta falska anklagelser mot honom. Därför påverkades de av vad Abu Lahab sade och började tvivla på den Helige Profeten (över honom vare frid).

Men när denna sura uppenbarades, och Abu Lahab — fylld av raseri — började tala osammanhängande, förstod människorna att det han sade i opposition mot den Helige Profeten inte alls var tillförlitligt, eftersom allt han sade kom ur hans blinda och vansinniga fiendskap mot sin brorson.

Dessutom, när hans farbror fördömdes vid namn, försvann för alltid människornas förväntan att Allahs Sändebud (över honom vare frid) skulle behandla någon släkting mildare i trosfrågor. När Allahs Sändebuds egen farbror offentligt togs i upptuktelse, förstod människorna att det inte fanns något utrymme för favorisering eller partiskhet i tron. En icke-släkting kunde bli en nära och kär person om han trodde, och en nära släkting kunde bli som en främling om han inte trodde. Således finns det ingen plats för blodsband i religionen.

10 Senaste inlägg:

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)

- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)

Kategorier:

[Biblioteket \(24\)](#) [Blandat \(1578\)](#) [Bönen \(21\)](#) [Bönetider \(93\)](#)
[Familj \(3\)](#) [Koranen \(859\)](#) [KORANENS BUDSKAP \(115\)](#)
[Sunnah \(1510\)](#)

Etiketter:

[40-Nawawi](#) [al-Albani](#) [al-Bukhari](#) [al-Husari](#) [al-Koran](#) [al-Othaymin](#)
[al-Sunnah](#) [Ali ibn Abi Taleb](#) [as-Salat](#) [as-Sawm](#) [as-Sunnah](#) [A'lam al-Sunna](#) [al-Manshūra](#) [BÖNEN](#) [Bön](#)
[Bönetider](#) [Dajjal](#) [det förflutna](#) [det nästkommande](#) [De utvalda](#) [De ödmjukas bön](#) [DJJAL](#) [Enkel förklaring](#) [FASTAN](#) [fasta och hälsa](#)
[fredagspredikan](#) [Följeslagare](#) [Hadith](#) [Hadither](#) [Hajj](#) [Halal](#) [Haram](#)
[Historia](#) [ibn al-Qayyim](#) [Ibn Baz](#) [Ibn Majah](#) [iftar](#) [Imam Muslim](#)
[islam](#) [islamic](#) [islamister](#) [Islams historia](#) [i'jaz al-Qur'an](#) [KAPITEL 1](#) [KAPITEL 2](#)
[KAPITEL 3](#) [KAPITEL 4](#) [KAPITEL 21](#) [KAPITEL 23](#) [KAPITEL 24](#) [KAPITEL 87](#) [KAPITEL 88](#) [KAPITEL 89](#) [KAPITEL 92](#)
[KAPITEL 93](#) [KAPITEL 95](#) [KAPITEL 96](#) [KAPITEL 97](#) [KAPITEL 98](#) [KAPITEL 100](#) [KAPITEL 105](#) [KAPITEL 106](#) [KAPITEL 107](#) [KAPITEL 109](#) [KAPITEL 110](#) [Kapitel 111](#) [KAPITEL 112](#) [KAPITEL 113](#) [KAPITEL 114](#) [Koran](#)
[Koranen](#) [KORANEN BERÄTTAR](#) [Koranen på svenska](#)
[Koranens budskap](#) [Koranvetenskap](#) [kvinnan](#) [laylat al-qadr](#) [Muhammad](#)

[muslimer](#) [Män runt om profeten](#) [omar](#) [Othaymin](#) [PDF](#) [Profeten](#)
[Profeten sa](#) [Profeten sade](#) [profetens följare](#)
[Profetens Sirah](#) [RAMADAN](#) [Sahaba](#) [Sahabah](#) [Salah](#) [Salat](#)
[sira](#) [Sirah](#) [Souhur](#) [Sunnah](#) [tawhid](#) [Tro](#) [Vägen till Koranen](#) [أعلام](#)
[السنة المنشورة](#)

